

ceny a pozsonyi Mentő Bizottság (Va'adat Hatzalah) tagjának, Michael Dov Weissmandel rabbinak „ajánlólevelével” akart az ortodox, a neológ és a cionista frakció bizalmába férkőzni. Weiss bárónőt nem találta meg, ezért csak Kahan és Freudiger ment el a Rabbiképzőbe. Wisliceny megkérte Kahant, hogy várjon az előszobában, s mikor kettesben maradt Freudigerrel, átadta neki Weissmandel héber nyelvű levelét. Weissmandel szerint a magyarországi zsidóságra ugyanaz a sors vár, mint a német megszállás alatt álló európai országok zsidó lakosaira, a magyar zsidó vezetők ennek ellenére próbáljanak tovább tárgyalni az ún. „Európa-tervről” Wislicenyvel, „akiben meg lehet bízni”²⁰.

Noha röviddel ezután Kasztner Rezső vette át az SS-szel folytatott tárgyalások irányítását, ami Freudiger és Wisliceny kapcsolatának meglazulásához vezetett, ahhoz elég szilárd maradt ez a kapcsolat, hogy Freudiger további kedvezményekhez juthasson. Valahányszor Wisliceny visszatért Budapestre egy-egy országrész gettósítási és deportálási programjának befejeződése után, Freudiger mindig felkereste. Bonbonosdobozokat hozott, de ezekben nemcsak édesség, hanem a családi ékszerek egy-egy darabja is volt. Amikor az ékszerek elfogytak, készpénz került a dobozokba – két alkalommal 50-50 000 pengőt nyújtott át. Wisliceny, akinek ízlettek a „bonbonok”, viszonzásul vidéki gettókból, Nagyváradról, Debrecenből, Sopronból, Pápáról és Székesfehérvárról Budapestre hozatott kb. 80 (főként ortodox) zsidót.²¹ Ezek szinte valamennyien megmenekültek, miután a Kasztner-csoporttal együtt június 30-án elhagyták Budapestet (lásd a 29. fejezetet). Wisliceny közreműködésével sikerült Freudigernek és családjának 1944. augusztus 9-én Romániába menekülnie.

Hasonló kedvezményekben volt része a magyar zsidóság sok más vezetőjének is. Amikor Reiner Imre, a Magyarországi Ortodox Izraelita Hitfelekezet központi irodájának jogtanácsosa és a Zsidó Tanács vezető tisztségviselője megtudta, hogy idős szüleit a nyíregyházi gettóba zárták, Freudiger társaságában a sváb-hegyi Majestic Szállóba, az Einsatzgruppe állandó székhelyére sietett, hogy panaszt nyújtson be. Krumej biztosította arról, hogy mivel ő a Zsidó Tanács tagja, szüleit mentesítik a gettósítás alól, és Budapestre lehet hozni őket.²² Wilhelm Károlynak is sikerült két nővérét Kassáról Budapestre hozatnia.²³ Freudiger szerint Eichmann utasította Krumejt, hogy a Központi Zsidó Tanács tagjainak közeli hozzátartozóit hozassa a fővárosba.²⁴

Ez a kedvezmény láthatóan a vidéki zsidó tanácsok vezetőire is kiterjedt. A vidéki Gestapo-főnököknek állítólag utasítást adtak, hogy a helyi zsidó tanácsok vezetőit hozzák Budapestre. Ilyen értelemben rendelkezett Wisliceny is.²⁵ Csakhogy a helyi Gestapo-képviselők és a kommandó